

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Σήμερον περατούνται αἱ ἐορταὶ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος, αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν τοσαύτην τροφήν εἰς τὰς ἡμερίδας καὶ εἰς τοὺς ξενοδόχους, χωρὶς οἱ τελευταῖοι νὰ δώσωσιν ἀνάλογον πρὸς τοὺς πελάτας των. Κατὰ τοὺς μεμψιμοίρους ὄφειλον νὰ τελεσθῶσι μεγαλοπρεπέστερον, κατὰ τοὺς ἐνθουσιαζομένους εὐκόλως τὰ πάντα διεξήχθησαν ἐν μεγαλοπρεπείᾳ καὶ λαμπρότητι οὐχὶ συνήθει. Περιττὸν νὰ εἰπώμεν, ὅτι εἰς τοὺς τελευταίους κατατάσσονται ὅλοι οἱ τρόφιμοι τοῦ ὀφθαλμιατρείου καὶ οἱ ἀναλαβόντες τὰ τῆς διακοσμήσεως.

* *

Οἱ πλείοτερον συντελέσαντες εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἐορτῆς ἦσαν ὁ ἥλιος, καὶ τὴν νύκτα οἱ ἀστέρες, οἵτινες χωρὶς νὰ θυμωθῶσιν ἐκ τῶν ἀναστηλωθέντων ψευδῶν ἐπὶ τῶν Ὑπουργείων παρέσχον ὅλην τὴν λαμπρότητα των. Αὐτὸ τὸ θάλλπος τοῦ ἡλίου! αὐτὸ τὸ ἐξοχὸν τοῦ οὐρανοῦ θέαμα! Θὰ μείνωσιν αἰωνίως εἰς τὰς καρδίας πάντων καὶ ἰδίως τοῦ Βασιλέως, τὸν ὅποτον, φαίνεται, ἀγαπῶσιν οὐ μόνον τὰ ἐπίγεια ἀλλὰ καὶ τὰ οὐράνια σώματα.

* *

Ἐκ τῶν ἐπιγείων σωμάτων μόνον τὸ Νομοθετικὸν καθυστέρησε. Κατὰ τὴν τελετὴν μεθ' ὅλην τὴν διαβεβαίωσιν καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, παρέστη ἐξηρθρωμένον καὶ ἀκέφαλον, ἄνευ τακτικοῦ Προέδρου. Τὴν νύκτα μόνον ὀλίγοι φανοὶ ἐδείκνυνον εἰς τοὺς διαδῶντας, ὅτι ἐκεῖ παρὰ τὸ οὐρητήριον ὑπάρχει καὶ ἄλλο μέρος ἔχον εὐγενέστερον προορισμόν. Φαντασθῆτε πόσον θὰ ἔλαμπεν ἡ Βουλὴ μας, ἐὰν ἐξέλεγε πρόεδρον τὸν *Αὐγαρινόν*.

* *

Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν. Τὸ τμήμα τῶν Δημοσίων ἔργων ἔδειξε πολλὴν καλαισθησίαν εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἐνῷ τούναντίον ὁ Δῆμος κατέστρεψε τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος μετὰ τοὺς ἀκόμψους ἐκαίνους ὀβελίσκους. Οἱ φίλοι τοῦ κ. Δημάρχου δικαιολογοῦνται, ὅτι οἱ τῶν Δημοσίων ἔργων εἶχον τὸ στάδιον ἐλεύθερον εἰς κατανάλωσιν χρημάτων, ἐνῷ αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ περιορισθῶσιν ἐντός τοῦ Συντάγματος. Αὐτὰ, κύριοι, δὲν εἶνε δικαιολογία!

* *

Αἱ γινόμεναι τὴν ἡμέραν ἐορταὶ, νομίζομεν, ὅτι δὲν ἐξήλθον πολὺ τῆς τυπικότητος, ἐνῷ αἱ τῆς νυκτὸς παρέσχον τέρψιν ἀσυνήθη ἰδίως εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐλθόντας. Μετὰ τὸ μᾶθημα τοῦτο εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ λέγωμεν, ὅταν πρόκηται περὶ ἐορτῶν: «τὰ καμώματα τῆς ἡμέρας τὰ βλέπει ἡ νύκτα καὶ γελᾷ».

* *

Τὸ μεγαλειότερον στόλισμα ἦσαν οἱ Ἑνετικοὶ φανοὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ὅταν τοὺς ἤναπτον καὶ προσέπιπτε ἐπ' αὐτῶν τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς παρυσιάζον μαγευτικὴν σκηνογραφίαν. Οἱ ἄλλοι φανοὶ κατ' ἀντίθεσιν πρέπει νὰ λέγωνται τοῦ λοιποῦ... *ἐμετικοὶ*

* *

Εἰς ὅλους τοὺς λόγους του — καὶ δὲν ἦσαν ὀλίγοι —

ὁ Βασιλεὺς μᾶς εἶπε πάλιν ἐπάνω-κάτω, ὅτι εἶνε Ἕλληνας καὶ ὅτι πλέον οὐδεμία ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Λαοῦ. Ἡμεῖς πρὸ πολλοῦ εἰχομεν πεισθῆ περὶ τούτου καὶ μάλιστα ὅταν εἶδομεν τὸν Βασιλέα νὰ ἐκφωνῇ τρεῖς ἢ τέσσαρας λόγους καθ' ἑκάστην.

* *

Διάλογος κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελετῆς.

— Πῶς βαστοῦν οἱ κακόμοιροι οἱ στρατιῶται τὸ σᾶκο !!

— Ἀθεόφοβε!!!! δὲν συλλογίζεσαι ἐμένα ποῦ μ' ἔχεις καθάλισαι, μόνον συλλογίζεσαι τοὺς στρατιώτας !!!

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Πατιέρας, γλόμποι, φώσφορα, ρουκέταις μερικαῖς, ρετσίναις καὶ ἡλεκτρικὰ κι' Ἑνετικοὶ φανοί, φακλόλια, βράκες, ἀντερλά, βελλάδες δανειαῖς, ἀντάραις, ὀγκανίσματα, καὶ ζήτω καὶ φωτῆ.

* *

Ξεθωριασμένα μούτσουνα πολλῶν ἐξοχοτήτων, μεγάλοι ἀντιμούτσουνοι ἀγνώστων κοινοτήτων, ἀφῆδες τοῦ Φιλήμονος ἔδωθε κι' ἐκεῖ πέρα καὶ ὀβελίσκοι θαυμαστοὶ σὰν τὴν κακὴ μας μέρα.

* *

Στρατός, πολῖται, ἄρχοντες μὲ τὰ κερὰ 'στὸ χέρι, ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἀμέτρητο ἀσκέρι, σὲ κάθε βῆμα τρόπαια μυρσίταις καὶ παλούκια, σπρωξίματα, πατήματα, τσιμπήματα, χαστούκια,

* *

Νέα πυροτεχνήματα, χιλιάδες τρακατροῦκες, Ἀλφρέδοι καὶ Διάδοχοι καὶ Πρίγκηδες καὶ Δοῦκες, ὁ Στέρνερ, ὁ Τζεθδὲτ πασσᾶς, ὁ Λὰν ὁ Νουριμάν, Τσουμποῦσα 'στὴν Ἀκρόπολι καὶ ὦχ! ἀμάν, ἀμάν!

* *

Λωποδυτῶν κι' ὁμογενῶν μεγάλο σκελελόγι, μὲ βοθῖα τοῦ Φιλήμονος ἀφ' ἑπὺν κι' ἀν περῆς, παιᾶνες, ὕμνοι, θούρια κι' ἐνθουσιώδεις λόγοι, ὁποῦ ν' ἀκούης μὲ φῶρὰ καὶ δέκα νὲ ξερῆς.

* *

Ἀρχαῖκή παράστασις μ' ἐπίσημο ἀσκέρι εἰς τοῦ Τσιγγροῦ καὶ τοῦ Λασσάλ τὸ βρωμερὸν λημέρι, ἐκθέματα, Ὀλύμπια, χοροί, λαμπτήρες, ζέστη, καὶ πρόσωπα χορευτριῶν βαμμένα μὲ ἀσθέστη.

* *

Σουλτάνων ἵπποι ζηλευτοὶ καθὼς καὶ ἄλλα δῶρα, σκιαὶ προγόνων ψάλλουσαι μετὰ κρωγμοῦ καὶ κρότου, πλοῦτος, χρυσάφι, ἀρχοντιά, φτωχολογιά καὶ ψῶρα, ἰδοὺ ἡ ἑκτακτος πομπὴ τοῦ Γεωργίου πρώτου.

Σουρῆς